

Sự Đau Khổ của Nhân Loại Có Công Bằng Hay Không?

Tại sao nhân loại phải trực diện với đau khổ và những đau khổ có công bằng hay không? Làm thế nào để chúng ta nhận ra ơn cứu độ qua những nỗi đau buồn trong cuộc sống? Thuyết trình viên sẽ dùng chính những kinh nghiệm bản thân, đồng thời dựa vào linh đạo Thánh Giá "Lâm Bích" để tìm giải đáp cho một câu hỏi thật khó trả lời: Tại sao con người phải đau khổ? Đây là một buổi nói chuyện rất thực tế, năng động với các hình ảnh và sẽ đòi hỏi sự tham gia của người nghe. Bên cạnh đề tài chính, sẽ có những sinh hoạt và trò chơi giúp đem lại niềm vui và sự hy vọng.

"Tập Trung Vào Mầu Nhiệm Thập Giá"

LINH ĐẠO LÂM BÍCH

Đức Cha Phêrô Lambert de la Motte, Đăng Sáng Lập Dòng Mến Thánh Giá năm 1670

Linh đạo Mến Thánh Giá là con đường thiêng liêng của Đức Cha. Ngài đã sống và vạch ra cho những người Mến Thánh Giá.

Tinh thần: khổ chế, hy sinh vì tình yêu : yêu Đức Giêsu-Kitô Chịu-Đóng-Đinh trên Thánh Giá, yêu Thánh Giá của Người và sẵn lòng đón nhận thập giá của bản thân. Lòng yêu mến ấy:

- liên kết chị em với công trình cứu độ của Đức Kitô ;
- phát huy tinh thần liên đới với những nỗi khổ đau của đồng loại ;
- lấp đầy tâm hồn bằng niềm vui và hy vọng, xuất phát từ lòng tin vào mầu nhiệm Phục sinh.

Chắc chắn là linh hồn nào chỉ tập trung vào Chúa Giêsu Kitô Chịu-Đóng-Đinh, thì kết hợp với Thiên Chúa một cách rất đặc biệt hơn và phù hợp hơn với cuộc sống lẽ hành của chúng ta nơi trần thế, không sợ tầm nhìn của mình bị giới hạn vào đó. Chúng ta hãy bắt chước Con Thiên Chúa đã chỉ nghĩ tới cái chết, thành thử người ta có thể thấy tất cả mọi việc Ngài làm khi còn sống, như để chuẩn bị cho cuộc hy tế đượm máu đào mà Ngài đã hoàn tất trong vòng ba tiếng đồng hồ trên thập giá.

(Bài Viết của Đức Cha Lambert, trang 50).

Không nên tưởng tượng rằng tình yêu của chúng ta chỉ phải chiến thắng trong việc tử đạo, nhưng còn trong mọi cuộc chiến đấu chúng ta gặp, do từ thế gian, ma quỷ, xác thịt hay từ chính Thiên Chúa. Bởi vì Chúa thường ban tràn tình yêu cho ta khi ta phải tiêu diệt một xu hướng xấu, hơn là khi phải chịu tử đạo vì rao giảng Tin Mừng. Chính theo nghĩa đó mà người ta có thể nói rằng cả cuộc đời người Kitô hữu là một cuộc tử đạo liên li, bởi vì không thể là môn đệ trung tín của Chúa Giêsu Kitô mà lại không từ bỏ mình và phải chết đi trong mọi hoàn cảnh, cho ý riêng và chính con người mình. *(Bài Viết của Đức Cha Lambert, trang 39).*

Yêu mến Chúa Giêsu Kitô trong những cơn tăm tối, đau khổ và hy sinh của chúng ta và trong phần chén đắng Ngài ban cho chúng ta được uống cũng như khi Ngài ban tràn đầy những âu yếm thăm thiết cho chúng ta. Vào những lúc đó, dù trong linh hồn có những xúc động đến từ những cảm giác vui sướng và buồn khổ, chúng ta vẫn phải hoạt động phù hợp theo những hy sinh mà linh hồn đã được Thiên Chúa mời gọi tham dự vào. *(Bài Viết của Đức Cha Lambert, trang 62).*

Bởi vì trong lúc tối tăm hay khô khan, linh hồn buộc phải chạy tới vị hôn phu của mình, Ngài chỉ ngừng ban ơn sủng hiện tại là để buộc linh hồn ngược mắt nhìn tới Ngài. *(Bài Viết của Đức Cha Lambert, trang 63).*

Nhưng điều quan trọng nhất, là các con phải thực hành mọi việc thay cho Chúa Giêsu Kitô; Người muốn đích thân làm những việc ấy mà không thể được, nên dùng một số tâm hồn do Người tuyển chọn mà ban đầy tinh thần của Người là tinh thần trung gian, để tiếp nối cuộc đời lẽ thứ và hy sinh của Người cho đến tận thế. *(Bài Viết của Đức Cha Lambert, trang 84).*